

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG van de commissie van rapporteurs voor het ontwerp van wet tot nadere wijziging van de Ziektewet, de Kinderbijslagwet, de Ongevallenwet 1921 en de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 (Uitbreiding werking wetsduidingsbepalingen). (Ingezonden 5 december 1961.)

Naar aanleiding van de door verscheidene leden gestelde vraag, of het niet gewenst zou zijn het systeem van wetsduiding, dat in de sociale verzekeringswetten is neergelegd, te vervangen door een eenvoudiger stelsel en daarnaar van regeringszijde een onderzoek in te stellen, merkt de ondergetekende het volgende op.

Hij moge voorop stellen, dat het vigerende stelsel van wetsduiding nu eenmaal inherent is aan de huidige structuur van de verplichte verzekering ingevolge de sociale arbeidsverzekeringswetten. Voor het aanwezig zijn van verplichte verzekering is immers enerzijds vereist, dat er sprake is van een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht en anderzijds dat de arbeid in dienst van een onderneming of — zoals bij de Ziektewet en de Kinderbijslagwet — in dienst van een publiekrechtelijk lichaam wordt verricht. In gevallen, waarin hetzij niet van een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht kan worden gesproken, maar de betrokkenen in sociaal opzicht met een loonarbeider zijn gelijk te stellen, hetzij de arbeid niet in dienst van een onderneming c.q. publiekrechtelijk lichaam wordt verricht, kan slechts door de zgn. wetsduiding in de verplichte verzekering worden voorzien. De ondergetekende erkent intussen, dat dit vigerende systeem — zoals de aan het woord zijnde leden z.i. dan ook terecht opmerkten — veel administratieve arbeid veroorzaakt en tot specieuze onderscheidingen en diensvolgens genomen beslissingen aanleiding geeft. Hij meent evenwel, dat zulks onvermijdelijk uit het vigerende systeem voortvloeit. Het ontwerpen van een eenvoudiger systeem, met handhaving van de thans geldende uitgangspunten, lijkt hem een moeilijk te vervullen opgave.

De ondergetekende wijst er overigens op, dat het vraagstuk van het zoeken naar een eenvoudiger criterium voor het verplicht verzekerd zijn ingevolge de sociale arbeidsverzekeringswetten *in het algemeen*, gelijk bekend, al geruime tijd bij de Sociale Verzekeringsraad in studie is. In het kader van het door het genoemde College in voorbereiding zijnde advies over het tweede gedeelte van de zgn. coördinatie, wordt daaraan in het bijzonder aandacht geschonken.

Ten slotte wil de ondergetekende niet nalaten erop te wijzen, en hij heeft zulks tot uitdrukking gebracht in de memorie van toelichting op de begroting voor het dienstjaar 1962 van zijn departement (verwezen moge worden naar het gestelde onder de punten 1 en 4 van Hoofdstuk I), dat de unificatie van de sociale verzekering hem zeer ter harte gaat. De Kamer kan er zich van verzekerd houden, dat hij ter zake diligent is.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.